

han har haardt Brug for til sin Besætning, end det kvægløse Landbrug skal afgive af sit Korn, som det i Virkeligheden ikke har Brug for. Efter den Ligningsmaade vil der efter min Mening slaas meget mindre i Stykker, Landbruget vil i ganske anderledes Grad bevare Grundlaget for dyrisk Produktion efter Krigen, og ud fra disse Betragtninger kan jeg kun ønske, at Lovforslaget maa blive omformet i den Retning, hvad Ligningsgrundlaget angaar. Jeg ser jo nok, at der i Lovforslagets § 2 er nævnt Nedsættelsen af en Kommission, som skulde foretage en Revision af Jordværdiansættelserne i Sommer. Jeg anser imidlertid dette for en Skueret, der kun betyder, at vi faar een Kommission mere, thi at paakende eventuelle Klager og, som det hedder, med Benyttelse af de berigtigede Kornligningskemaer for 1917 at kontrolere Fradragenes Rigtighed — ved Fradragene tænker man naturligvis paa de Fradrag, der skal foretages paa visse Jorder, Eng, Hede, Kær, o. s. v. —, kan Kommissionen ikke sidde og gøre herinde, det kan kun gøres, naar man gaar ud paa den enkelte Ejendom og ser paa de Arealer, for hvilke der skal ske Fradrag; og de Erfaringer, der er gjorte ved Revisionen af Kornligningskemaer, er virkelig nærmest afskrækkende, den har ikke ført til noget.

Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger til enkelte af Paragrafferne. Den Pris, der i § 5 er fastsat for Korn, er lidt kunstig, den kan blive 26 Kr., 23 Kr. henholdsvis for Brødkorn og Foderkorn, og den kan ogsaa blive 30 Kr. og endogsaa 35 Kr. og 31 Kr. Det er sagt, at det er høje Priser, saa det, at Lovforslaget skulde modvirke Spekulation i Landejendomme, som det er nævnt, kan ikke have noget paa sig. § 7 forudsætter meget rigtigt, at mange ikke vil kunne levere det, de skal, og de vil da komme under Kontrol af Kornnævnet, og kan de ikke levere, skal de endda betale Afgift eller Bøde, hvad man nu vil kalde det. Vedkommende Mand vil naturligvis spørge: Hvad har jeg forset mig med? Hvad har jeg gjort? Det er ikke min Skyld, at jeg har faaet tillagt en høj Jordværdi, eller at min Avl har været for lille o. s. v. Det er en ganske umulig Fordring at stille, at de skal dyrke 45 pCt. Jord med Korn uden Kunstgødning, uden Superfosfat, det er ganske umuligt for daarlige Jorder. Hvis de anvender den Smule Gødning, de har, paa saa store Arealer af Korn som 45 pCt., vil de avle meget mindre, end naar de anvender det paa mindre Arealer, saa den Bestem-

melse kan ikke gaa. Det er meget almindeligt, at de, der holder normal Besætning, ikke har mere end 35—37 pCt. med 3 Skifter med 8 Marks Drift.

§ 4, som omhandler Tilskud til Bajerskølbygning, skal jeg ikke komme ind paa. Der er nævnt Salg af Korn til „særlige Øjemed“. Jeg vil spørge den højtærede Minister, hvad der er tænkt paa ved disse særlige Øjemed.

§ 11, som man kunde kalde Kartoffelparagraffen, er egentlig den, jeg synes bedst om. Jeg mener, det er meget bedre, naar man vil have Folk til at dyrke Kartoffler til det offentlige, at der saa kommer et virkeligt Kontraktforhold i Stand mellem Staten og de paagældende. Det anser jeg for meget rigtigt. Men jeg kan ikke billige det Skel, der er sat. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har tænkt dermed at fange mindre Gaardmænd, som f. Eks. mig, der er under den Grænse. Ellers synes jeg ikke, der er noget rimeligt i dette Skel. Det er nu ogsaa en upraktisk Mængde, der er Tale om, 60 hkg. 50 vilde passe til en Banevogn. Men det er jo noget, Udvalget kan tage sig af. Men i § 2 — hvis jeg maa vende tilbage til den — er der noget uklart med Hensyn til den Levering af Kartoffler, som skal træde i Stedet for Kornlevering. Hvis jeg forstaa det rigtigt, forlanger man dér, at de Landmænd, der vil aflevere 4 Tdr. Kartoffler i Stedet for 1 Td. Korn, skal i Forvejen til Husholdningsbrug have afleveret 30 Tdr. Kartoffler. Men der stilles ikke nogen lignende Fordring til andre Landmænd, saa vidt jeg kan forstaa, og jeg mener heller ikke, det er en rigtig Fordring at stille. Jeg synes ogsaa, det ser lidt sært ud, at Staten forudsættes at skulle have en særlig Indtægt ved Salg af Frø. Jeg synes egentlig ikke, det er noget, som kommer Staten ved. Det er rimeligt, at den høje Pris, som kan naas ved Eksport af Frø, bruges til at sætte Prisen paa Frø ned her i Landet. Men at Staten ligefrem skulde putte noget i Kassen af det, som er Frøavlernes, synes jeg ikke er rigtigt.

Nedsættelsen af Priserne paa Brød og Flæsk er omtalt, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Hvad Administrationen angaar, finder jeg det naturligt, at Andelsudvalget ogsaa bliver repræsenteret i det staaende Landbrugsudvalg.

Med Hensyn til Enkeltheder, der har været omtalte, vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Ærø-kredsen (Sporon-Fiedler). Han var igen inde paa den hollandske Vægt, som jo i nogen Maade er hans Kæphest. Jeg er